PURITY FLOUR
"More Bread and Better Bread"
Purity
and Better Pastry too
Use it in All Your Baking
PURITY FLOUR
98 Lbs
WINNIPEG BRANDON CALGARY EDMONTON GODERICH
PURITY FLOUR

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ansvarar ej för i denna skriftrum yttrade åsikter. Följande regler äro vid emellertid sett att iakttagas: 1. Skrift ombedes på ena sidan av papperet och med bläck. 2. Skrift så tydligt och bestämt som möjligt. 3. Undvik hårda utfall mot allmänheten. Redaktionen.

BREV FRÅN NEW NORWAY, ALTA.

Idag är det ruskigt och kalit här i New Norway, och när jag ser, hur snön ryker över slätterna, och hör vindens tjut, så är det som om jag mer än vanligt uppskattar den simpla plats här, som jag och de mina få kalla vårt hem. Det är en inre känsla, som manar mig att med den store nordiska skalden instämma:

Består väl lyckan i en gyllne karm,
Blev siden nödigt för ett sinnes ro,
Kan trevnad blott i stora salar bo?
Och då, hur vore ej vår livslott arm!

Ja, det är emellertid ej att klaga över litet ruskväder denna tid på året, vi ha haft ett fint väder hela hösten och vintern och det är knappt en vecka sedan vi först kunde börja att begagna släden som kördon. Som allmänt bekant är New Norway och omnejd ett av de mest och bäst lovordade farmarsamhällen i Alberta, för att ej säga Canada. Det är snart 23 år sedan jag kom hit, och jag må säga att vi ha alltid haft ganska bra skörd. I följd av de låga priserna på kreatur, så var det många farmare här runt, som bestämde sig för att hålla så många kreatur över vintern som möjligt. Och som det synes, är det utsikt att bärga dem igenom, ity att vi i allmänhet ha gott förråd av foder.

Jo, vi ha ej alls någon orsak att klandra den makt, som har regn och solsken under sin kontroll, ty vi ha alltid haft vår avskilda del på detta område. Dock, även här, som på andra områden, är det många bland den arbetande befolkningen, som rädes en mörk och dyster framtid och man kan ej klandra dem därföre. Vi ha alla mer eller mindre lyssnat till mammons missionärer under de 8 eller 10 sista åren. Många ha av patriotiska känslor — andra åter av en blind förståelse att de ha gjort gudi en tjänst, låtit insnärja sig i mammons garn, tills att nästan alla utvägar äro stängda. Man kan ej annat än hysa medömkan med sin medmänniska — hon kan dock vara hur som helst. Vi kan ej, och ha ej förmåga, att förutse saker och ting i samma färg. En ting som synes värst av allt är det, att det är så många ärligt strävande män och kvinnor i världen, som trots försakelser och sparsamhet, slit och strävan, je någon gång i sitt liv kan komma så långt, att de kan förvärva sig en plats, som de i verklighet kan kalla s i t t h e m.

Ja, ofta är tillfället det, att familjen är välsignad — som man kallade det i fordom dags — med en skara barn. Hur mången son och dotter får ej i dessa tider av sina föräldrar höra uttalande som aldrig borde komma inom hörhåll för dem, vilka skola uppväxa till goda medborgare och medborgarinnor. Ja, ofta fråga vi, vad skall bli av det uppväxande släktet? Vi äro berättigade att framställa denna fråga, och särskilt under nuvarande förhållanden, då brottsligheten förökar sig i sådan grad, såsom en följd av att arbetslösheten blir större dag för dag, samt av att kapitalet koncentreras så, att snart sagt endast några få man på en liten vink kunna få all industri, som är för människans välmåga så nödvändig, att avstanna, samt regulera pris på alla förnödenheter efter behag, därigenom spridande nöd och elände över hela världen. Det ena landet ropar på hjälp efter det andra. Det sändes fotografier av uthungrade och döende föräldrar och barn från den ena kontinenten till den andra för att därigenom uppväcka en medlidzamhetskänsla i bättre lottade människors hjärta. Men som oftast där en känsla av medlidande finnes, där har nöd och trångmål redan gjort sig gällande och därigenom berövat förmågan att giva någon förnimbar lindring. Och där lindring finns, där är som oftast inget att få, ity att anden som regerade under konung Rehabeam och hans unga rådgivare i fordomdags gör sig ännu förnimbar, när det gäller att avhjälpa nöd. Från land, där för några år sedan monumenter restes till ära åt f r i h e t och välmåga för alla ärligt strävande, höres nu röster av förtryck och nöd. Något måste vara på tok, eller också var Esaias Tegnér misstagen, när han påstod att i n g e n f r i h e t s k r i k e r.

Mången viktig fråga avhandlades i Calgary förliden vecka vid U.F.A. konventionen. En fråga var uppe för behandling bland U.F.W.A. delegaterna angående "Birth Control". Efter en längre diskussion ombads mrs. Sears, presidenten för U.F.W.A. att göra sin uttalan i denna fråga. Hon svarade i all uppriktighet: "I do not believe we should bring children into the world unless we can give them food and keep them warm. We are not going to have better conditions unless we have better children". Man må säga, att det är logik i ovannämnda uttalande om saken i fråga, och all respekt må givas till den som först upptog frågan till behandling.

Det förunderliga i sammanhang med denna fråga är, att en sådan sak skulle behöva upptagas i detta så högt lovprisade land Canada.

Barn är en Guds gåva, och livsfrukt är en skänk, säger skriften. Jag kommer ihåg att jag har läst om en fattig arbetare, som vid ett visst tillfälle framställde en fråga till några högt uppsatta och lärda män. Frågan lydde: Vilket är lovligt, att hjälpa livet eller att dräpa det? De tillfrågade tego, heter det; och frågan förblev obesvarad, samt obesvarad åtminstone av den klass, till vilken den var framställd.. Lösningen på denna fråga må snart avgöras på ett eller annat sätt.

Ja, var är känslan som skall värma,
kyligt hårda män'skohjärtan,
ljuta solglans över livet,
som skall sammansmälta, närma,
göra hågen glad och fri;
vad av hatet, våldet, smärtan,
blivit styckat, sönderrivet,
blivit brakt ur harmoni?
Och den sång, som skulle brusa
mäktigt fram i rika flöden
som en vårflod löst ur bojan,
smidd av köldens tyranni;
säg, var tonar väl dess ljusa
slarhymn om bättre öden
för den att, vars hem är kojan,
och vars språk är nödens skri?

Var är tanken, som skall lösa
tvivelsjuka grubblarns frågor,
skingra mörkret som ett töcken
viker för den klara sol?
Är det fåfängt ej att ösa
ur en skeptisk kunskaps vågor?
Pekar över dödens öken
vår kompass mot livets pol?

Var är handlingen den djärva,
som skall lösa träldomsbanden,
vilka tradition och vana
spunnit kring oss på vår färd;
som skall frihetsbrev förvärva
åt den kedjebundna anden,
höja män'skorättens fana
och förlossning ge en värld?

Vi ha nu påbörjat ett nytt skede av vårt liv. Året 1921 har skattat åt förgängelsen, året 1922 slumrar ännu lugnt i sin linda, och man spörjer, vad månne väl bliva utav detta barn?

Det stora världskriget är nu endast att finna i sagan, men som alltid efter en större storm, finner seglaren ganska fruktansvärda efterdyningar på den stora oceanen. Så ock nu. Befolkningen i alla världens länder har på ett eller annat sätt en sorts efterräkning från detta, så väl som från alla andra krigsförbannelser. Och hur kan vi vänta annat.

När vi tänker på att omkring 8,000,000 liv samt $300,000,000,000 värde av egendom gick till spillo, och icke nog med detta. Ett efterlevande släkte — barn till dessa män, som lade ner sitt liv för de sina och sitt land, som det heter — det står nu inför spörsmålet att utreda den bästa vägen, varigenom dessa oerhörda summor skola kunna ersättas, allt efter som mammonisterna göra sina krav. Lärda män och kvinnor påstå, att kriget mellan Ryssland och Japan med de därpå följande sociala oroligheterna i Ryssland, hade till följd att den arbetande befolkningen började utforska orsaken till den betryckta ställning de voro i. Resultatet uteblev ej. Man kan säga att i en handvändning blev tsarregeringen omkullkastad, samt ersatt med inre revolutioner, som alltsedan har varit närda av mammonssökande inre och yttre makter. Varför Rysslands nationella sår har varit så hårt att läka, och varföre i första hand detta onda ej kunde förebyggas i tid, det vill jag lämna till läsaren att besvara. 2:dra Mose Bok 14 och 15 kapitel kanske har något att säga. Ett är säkert, att har ett ont börjat göra sig gällande i vår kropp, det får då vara individuellt eller vår samhälls kropp, om det onda ej förebygges i tid, så må det ta sin naturliga kurs. Detta har som oftast haft ödesdigra följder på alla områden. Därför, när man förnimmer den jäsning, som existerar i världen på alla områden, så tycker jag höra kung Oscar II:s förmaning:

"Upp att verka, upp att möta,
dagens krav med vaknat mod.
Ej dig höves vekt förnöta
livets kraft, den är för god
att i fåfäng sorg förspillas,
låt dig ej av tvivel villas".

Den som har föresatt sig att på ett ärligt sätt göra sitt för att få lösning på dagens brännande frågor han har alltid varit utsatt för många motstridiga följder, förtal och allt sådant. Följande är av ovannämnda författare ett gott medel:

"Men om dig själv förtalets präster korat
till offer, ack, så vredgas ej därför.
Hur djupt än deras dolkstyng hava sårat,
rent samvet' helar, om dess röst du hör.
Dess maning troget följ, och du skall se
att du ett bättre val har gjort än de".

Under det flydda året har jag lagt märke till att även Svenska Canada-Tidningen har varit utsatt för en del förtal. Men vad gör det i alla fall, om vår strävan är ärlig, skall vi gå segrande ur striden.

Jag tycker om tidningen som den är, och tror att den kan med tiden göras mera intressant, om alla, som ha förmåga, göra sitt bästa. "Ordet fritt" borde benyttjas så länge som det är för allmänhetens förfogande.

Jag innesluter pängar för tidningen för 1922, samt ett lycka till god fortsättning.

Mitt brev är för långt och osammanhängande. Gör med det som ni vill. Om ni brukar något av det, så förglöm ej att hälsa alla, som läser och skriver i tidningen, från en efter uppbyggelse längtande

Frank Olson.

Den 28 jan., 1922.

BARNENS LÄSNING.

Fredagen den 27 jan. hade jag inbjudits att närvara vid högskolan i Kelly Ward, Cancroft, Idaho, vid "Parents and Teachers Association Meeting".

Efter en angenäm slädtur stego vi av vid högskolan och sedan vi pålsat av oss, inbjödos vi till skolsalen och hunno endast intaga våra platser i skolbänkarne, då mötet påbörjades. Gemensamt sjöngs "America" på stående fot.

Protokollet från föregående möte upplästes och godkändes. Nästa nummer på programmet var "the What, How and Why in Pupils Reading" av mrs. Baty, Mr Child och Mr Kelly. De tre ämnena utreddes av var och en på ett förtjänstfullt sätt och applåderades. Mr August Sanders, ordförande, yttrade därpå några väl valda ord, samt inbjöd envar att yttra sig i ämnet: Vad, Huru och Varföre i barnens läsning. En livlig diskussion följde under det mest spända intresse av de närvarande. Jag önskade att jag kunde återgiva de olika meningarne ord för ord, men mitt minne räcker ej så långt.

Mera intresse borde givas barnens läsning än vad fallet är i många hem. Många barn älskar att läsa. Giver du dem god, utvald läsning, eller bryr du dig inte om vad barnen läser? "Vad" var den första punkten. Vad sorts läsning ger du dina barn? Intresserar du dig alls för vad dina barn läser? "Huru" andra punkten. Huru läser dina barn? Kunna de hämta något gott, något lärorikt från den läsning de just avslutat? Frågar du dem någonsin därom? Kunna de giva ett intelligent svar, då de så tillfrågas av far eller mor?

"Varföre" var den tredje punkten. Ja, varföre läser de? Dessa vad, huru och varföre, äro frågor av långt djupare betydelse, än man i första ögonblicket tänker sig. Det tillhör en fader eller moder att se till det barnen erhålla god, nyttig läsning, ty därigenom danas deras själar och ofta deras framtida väl eller ve.

Det finnes många exempel på att barn hava tillägnat sig en falsk föreställning om livet genom dåliga böcker och läsning. Många av dessa dåliga detektiv- och vilda västerns historier hava uppäggat unga pojkar till äventyrslystnad, och de ha kastat sig in i våldsamma äventyr. De trodde sig kunna bli hjältar och de fingo en falsk föreställning om vad en verklig "hero" var. Meningen var ett högt mål i de flästa fall, men medlen drogo dem ned i sorger i stället. Så med unga flickor. Få de för tidigt läsa kärlekshistorier, skapa de sig i sin fantasi en sorts hjälte efter dessa böckers innehåll och "hjälten" visar sig senare vid närmare bekantskap, kanske först i äktenskapet, vara endast en skrävlare, drinkare, m. m. Unga, omogna flickor kunna ej skilja på rätt och orätt, utan de förväxla dessa till sitt fördärv. Goda böcker och läsning, given i ungdomen, vill skänka dem högre idealer och en rätt uppfattning av gott och ont.

På vem vilar ansvaret för barnens läsning? I första hand på föräldrarne, som hava fått barnen anförtrodda i sin vård av vår himmelske fader att skydda dem för frestelser, så långt de förmår.

Om föräldrarne tänka på, vilken fara det är för barnen att läsa dålig läsning, så kunna de skydda dem från något verkligt ont. Olyckligtvis äro de mest opassande böckerna, de mest spännande och intressanta för barnasinnet, såväl som för äldre personer. Allt som låter underbart, är begärligt för barnens sinne. Tänk blott på huru gärna de lyssnar till sagor och berättelser.

Innan barnen få tillåtelse att läsa en bok eller berättelse, så borde föräldrarne veta innehållet. Om de ej hava tid eller lust att själva läsa, så kunde lärare eller lärarinna tillfrågas angående läsningen. De kunna säga huruvida en bok är bra eller inte.

En fattig gosse, som brukade vakta boskapen, var mycket begiven på läsning. Han råkade komma över en sorts lagbok, som han djupt intresserade sig för. Han tänkte, att en advokat ville han bliva, när som han blev stor. Att hjälpa människor, som voro i trångmål av någon sort, det blev för honom ett eftersträvansvärt mål i livet. Varje öre han kunde undvara, förvandlades i böcker, vilka avhandlade juridik.

Han blev också genom sin energi en högt ansedd lagkarl. Genom att denna bok kom i hans händer, blev hans anlag uppmärksammade, och han levde för sin kallelse. Jag vet flickor, som haft lust för vissa studier, och de hava genom böcker tillägnat sig den kunskap, som de törstade efter.

Jag vill omtala min egen erfarenhet från barndomen, såsom jag också vid detta tillfälle i högskolan berättade det för de närvarande.

Då jag var barn, följde jag ofta min fader till kyrkan. Han gick själv regelbundet dit, ej försummande varken högmässan eller aftonsången.. En söndag, då vi kommo hem från kyrkan, frågade han mig, vad prästen hade talat om.

"Inte hörde jag på vad prästen sade inte", blev mitt svar.

"Men barn, vet du inte, att vi går till kyrkan för att få höra Guds ord? Du måste vara uppmärksam och lyssna till hans predikan", sade han litet förebrående.

Uppriktigt sagt, så brukade jag sitta och betrakta allt, som föll mig i ögonen. Inte ens en tanke på att lyssna till vad prästen sade, föll mig in. Jag längtade blott att han skulle sluta. Jag var ett barn och förstod inte bättre.

Men jag älskade min fader högt, och jag ville gärna behaga honom. Alltså bemödade jag mig att lyssna därefter, och då min fader åter frågade mig en annan söndag, så kunde jag berätta något. Följden blev, att jag snart kunde berätta mest hela predikan, då vi kommo hem. Mitt minne skärptes och jag kan ännu i dag berätta vad präst eller föredragshållare sagt eller ock vad jag sett på biografen. För mitt goda minne kan jag tacka min fader. Ännu en god sak blev följden. Jag erhöll en vana, som följt mig ända hitintills, att alltid med uppmärksamhet lyssna till föredrag eller predikningar, m. m.

Jag rekommenderar min faders taktik till varje fader och moder i fråga om barnens läsning.

Maria Johansson.
Sandy, Utah.

DEN FÖRESLAGNA BETJÄNINGEN TILL SJÖARNA UNDER SOMMARTIDEN.

Det förslag som framlagts i legislaturen att under sommarmånaderna tåg skulle avgå från Winnipeg till Lake Winnipegs stränder bör betänkas med klar och öppen eftertanke. De medlemmar, som ej veta orsaken till uppkomsten av detta förslag, äro kanhända färdiga att rösta emot detsamma utan vidare eftertnake. Och detta av den enda orsaken att det skulle bryta lagen om söndagens hälgd. Detta är emellertid en mycket ytlig syn på saken.

Den väsentliga frågan är: Kan det givas Winnipeg familjerna tillfälle att benyttja sig av dessa sjöstränder under de heta sommarmånaderna på den enda dag i veckan, då de hava någon frihet?

Vi finna att det allaredan är en stor del folk som begiva sig dit ut sommartiden. Från aria morgon till senan kväll se vi vägarna dit fyllda av automobiler, allt från den lilla Forden till de mest luxiösa maskiner. Desto bättre vägarna bli, desto mera kommer dessa färder ut till sjöstränderna om söndagarna att ökas.

Helt naturligt gör man sig den frågan: Varför skola de som ej ha råd att hålla sig med automobil gå miste om det fortskaffningsmedel, som de ha råd att använda sig av? Och detta ännu mera som största delen av dessa på grund av sitt arbete under veckans lopp ej ha tillfälle att komma ut under andra dagar än söndagarna.

Huvudmeningen med söndagslagen är att skydda oss från att utföra onödigt arbete under söndagen. Men nödvändigheten av att hava en del sådana arbeten i våra samhällen utförda erkännes numera av även den mest inbitne sabbatarian. Som illustration kunna vi ju nämna söndagsspårvagnarna — de erkännas nu vara nödvändiga. Det är söndagsarbete som är nödvändigt, men de män som då arbeta, få i stället fritt under andra dagar, varför de under hela veckans lopp ej behöva överarbeta sig. På så sätt kunna också järnvägarna handla med sina arbetare. För övrigt är det ett faktum, att ett tåg går ut till Winnipeg Beach på söndagen under sommartiden, men som det lämnar Winnipeg midnatt på lördagen, medföljа endast sådana personer, som blivit försenade att taga ett tidigare tåg för att komma ut till sina sommarställen.

Orsaken varför detta förslag borde hava allt möjligt understöd, är att folket här i staden skulle givas tillfälle att komma ut till sjöarna under vår korta sommartid. Komma ut i den friska luften och föra ett hälsosamt uteliv så mycket som möjligt. Detta är ej religionsfråga: det är en rent humanitär fråga.

Det säges måhända, att om folk lämnar staden under söndagen, kunna de icke gå till kyrkan. Idén att folk kan tvingas att gå till kyrkan genom att förhindra dem till andra arrangemanger, är att ha en mycket liten kännedom om mänsklig natur. Kanske vore idén att bringa kyrkan till folket under de heta sommarmånaderna icke illa. Aftonpredikningar i paviljongerna där ute kanske skulle nå ett större antal åhörare än i staden.

Detta är emellertid att komma bort från ämnet. Detta är icke en religiös fråga, och man gör oklokt att diskutera den från denna synpunkt. Det bör ses, behandlas och beslutas för i enlighet med vad som är bäst för den publik det berör.

Slutligen må det sägas, att det är ingen som helst fråga om att Manitoba legislatur icke kan besluta detta. Den federala lagen i denna sak uttrycker tydligt att en provins kan förändra lagen vid ett tillfälle som detta. — F. P.

U.F.M. nyheter och anteckningar

Selkirk och Springfield debattera.

Den 17 förra månaden hade U.F.M. anordnat en debatt i Gunton, vilken kan sägas vara en av de mest intressanta som hållits i östra delen av provinsen. Det var då Selkirk och Springfield distrikten som diskuterade ämnet "Att den canadiska regeringen skulle inköpa och kontrollera alla canadensiska järnvägar".

Kl. halv nio var skolsalen i Gunton fullsatt av folk från Teulon, Oak Bank, Winnipeg och distrikten runt omkring. För över en timme lyssnade publiken med spänt intresse till debatten. Den förstnämnda föreningens representanter, vilka talade för frågan, blevo de vinnande. Mr. G. W. Tovell, sekreterare för Manitoba Co-operative Creameries, talade även om organisation.

Aftonen avslutades med en trevlig box social, vilken gav en inkomst av $70.80.

Marquette och Neepawa håller intressant möte.

Den 15 febr. hade Marquette och Neepawa distriktsföreningarna en debatt i kyrkan i Arden. Den stora salen samt de angränsande klassrummen voro överfyllda av folk, men ändock var det en hel del som ej fingo sittplatser. Subjektet var detsamma som vid ovannämnda debatt i Gunton, och Marquette föreningen, vilken intog den jakande sidan, blev den vinnande. God sång och musik utfördes även, och lunch serverades av U.F.M. damerna i Arden. Metodistföreningen i Arden hade godvilligt upplåtit lokal.

Millbrook organiserar Junior avdelning.

En ny ungdomsförening av U.F.M. har organiserats i Millbrook. De femton medlemmarna höllo för en tid sedan sitt första möte, som var mycket livligt.

Välkomna och nyttiga gåvor.

Centralkontoret har mottagit ett lapptäcke från Springfield kvinnoförening. Detta är den andra de gjort under året. Den anlände just lagom att sändas till en homesteader, som varit utsatt för eldsvåda. Kaleida föreningen har sänt sitt tredje täcke och en del avlagda kläder till behövande. Kvinnoföreningen i Millbrook har sänt en säck yllekläder av alla slag. Elginföreningen sände en korg och $16 till en familj, och de i Gimli donerade $50 till hjälp åt behövande. Detta tyder på gott arbete för de behövande.

Debattörerna från Norris Lake vinna.

En stor folksamling samlades i Teulon hallen för att åhöra debatt mellan Norris Lake och Teulon föreningarna. Den övriga delen av programmet upptog tal, musik och en utmärkt lunch.

Mot väster, av KAL

Sent på kvällen tisdagen den 7 februari steg jag av tåget vid Malakwa anhalt. Platsen ligger ungefär mitt emellan Revelstoke och Sicamous. Dalen är här något trängre än vid Golden. Folket bor på den högre delen av dalen, under det att de röja den lägre delen för höslätt. Den lägre delen står nämligen översvämmad från vårfloden tills vid midsommartiden.

Om vårt folk där hade intresse för saken, skulle de mycket lätt kunna hava en livskraftig svensk förening eller kyrka. Då man tänker på vilka långa vägar vårt folk på prärien far för att komma samman, då förvånas man. Vid mitt besök låg snön djup och det snöade alltjämt mera. Tågförbindelsen var avbruten av snöskred uppe i bergen, och trakten låg i enslig och snövit stillhet. På kvällen den 8 hade vi ett litet möte i deras "hall", men många hade icke vågat sig ut.

Det är ett mödosamt arbete att röja land här, men då det är gjort, är skörden ganska säker, och även avnämningen jämnare än ute på prärien. En del av vårt folk tänka nästa sommar börja införa bärodling.

Under min vistelse i samhället åtnjöt jag gästfrihet hos familjen H. Sederberg. Om någon tror, att det med en stor barnskara är omöjligt att få ett hem välordnat och lyckligt — han borde besöka familjen Sederberg för att bli angenämt överraskad.

Det lär finnas åtskilliga svenskar spridda mellan Tappen — Notch Hill och Chase, men på grund av den djupa snön och tågtidernas osäkerhet, beslöt jag att fara förbi dessa platser.

• • •

Bland andra brev, som jag mottagit, tror jag mig böra nämna ett från John Söderquist, Gouvencur, Sask. Han och några familjer med honom önskade komma till en plats, hälst i B. C., där det finnes svenskar, som värdera sammanhållning och ville bilda en svensk folk-kyrka. Låt oss uppmuntra varandra i allt som är gott.

• • •

Fredagen den 10 februari tillbringade jag i Kamloops, en stad med närmare 4 tusen invånare och betydligt livligare än Revelstoke. Den ligger på gränsen mellan det gröna landet och öknen och bebos till största delen av järnvägsfolk. C.N.R. och C.P.R. systemen mötas där. Dagen var den kallaste man sade sig ha haft på många år och den lilla snö, som fanns, virvlade hastigt om i stormen. Det har av och till funnits åtskilliga svenskar i Kamloops, men de hava aldrig hållit reda på varandra och därför har avsvenskningen verkat synnerligen hastigt.

En järnvägsingeniör H. Busch slog sig år 1913 ner i staden. Han gjorde bekantskap med några svenskar. Då hörde han ett rykte om en svensk luthersk pastor, som for omkring i Alberta och höll socialistiska föredrag och predikade. På grund därav skrev Busch två brev till Augustana College och bad om vidare upplysning. Emellertid hördes ingenting av. Fru B. vantrivdes, familjen flyttade till östern och den lilla under bildning varande gruppen skingrades. Det var så vitt jag har hört det enda försök, som gjorts i K. för svenskhetens bevarande.

En ung kvinna i Schweitz, som härom dagen åkte skidor, råkade falla utför en sluttning. Ett ben i hennes korsett trängde in i hennes kropp samt förorsakade hennes död.

Gynna våra annonsörer.

Titan 10-20 Kerosene Tractor
Pris reducerat $270

Priser nu i effekt som följer:

Kontant pris F. O. B. följande branchkontor:

Brandon; Winnipeg, Man.	$830
Estevan; Regina; Yorkton, Sask.	860
North Battleford; Saskatoon, Sask.	875
Calgary; Edmonton; Lethbridge, Alta.	895

Moderata villkor ges till var man, som ej kan betala helt kontant.

Speciellt anbud, gällande till 1 Maj 1922—endast
Till var man, som köper en Titan 10-20 Kerosene Tractor före 1 maj 1922, giva vi en 3-furrow Tractorplog **absolut fritt**, f.o.b. Hamilton, Canada, eller, om ni redan har en lämplig plog, ge vi i stället en tractor disk harv.

DET STÖRSTA VÄRDE NÅGONSIN ERBJUDET I TRACTOR FARMNING UTRUSTNING

Kom ihåg att Titan Tractor säljes komplett med många värdefulla delar, som ni med andra tractors måste betala extra för. Besök er lokalagent eller tillskriv närmaste bolagsavdelning.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF CANADA LTD
HAMILTON CANADA
WESTERN BRANCHES - BRANDON, WINNIPEG, MAN. CALGARY, EDMONTON, LETHBRIDGE, ALTA. ESTEVAN, N. BATTLEFORD, REGINA, SASKATOON, YORKTON, SASK.
EASTERN BRANCHES - HAMILTON, LONDON, OTTAWA, ONT. MONTREAL, QUEBEC, QUE. ST. JOHN, N. B.

UNGA MÄN

som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co.'s berömda bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar **lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder**, deras följder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Sändes **fritt i försegladt omslag** till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den pålitliga läkarfirman

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Room 216, Chicago, Ill.

"A Sur-Shot" Never Fails

DET ENDA BOTEMEDEL, som man kan lita på att borttaga HASTSTYNGSLARVER fr. hästar

Alla aktningsvärda auktoriteter äro överens att bruket av avföringsämnen substanser är av intet värde i att borttaga larver. Inge avföringsmedel behövas med "Sur-Shot."

I två storlekar—$5.00 och $3.00 —med instrument och fullständig bruksanvisning. Pängarna tillbaka, om vi ej ernå resultat.

På varje ort, där vi ej ha agent, sända vi det förskottsbetalt efter insändande av priset.

FAIRVIEW CHEMICAL COMPANY LIMITED
REGINA — SASK

Henry Brothers Limited
277 Smith St.
Rengöring och färgning.
"Tillfredsställelse säker"
Tel.: N 1151 4 telefoner.

MUSIKANTER

FIOLER repareras fort, billigt och bra.
Allt arbete garanteras.
Prisuppgift på begäran.
Vänd eder förtroendefullt till
O. L. HOLMGREN
418 Sinclair St., Winnipeg, Man.

KRÄFTA

och tumörer framgångsfullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.
DR. WILLIAMS SANATORIUM,
5023 University ave.,
Minneapolis, Minn.

NY LAMPA BRÄNNER 94% LUFT

Överträffar elektrisk eller gas

En ny oljelampa, som ger ett förvånansvärt briljant, milt och vitt ljus, även bättre än gas eller elektricitet, har prövats U. S. regering och 35 ledande universitet samt funnits vara överlägsen 10 ordinarie oljelampor. Den brinner utan lukt, rök eller ovåsen — ingen uppumpning, är enkel, ren och säker. Brännar 94 proc. luft och 6 proc. vanlig kerosene (kololja.)

Uppfinnaren, G. W. Johnson, 596 McDermot Ave., Winnipeg, erbjuder att sända en lampa på 10 dagars FRITT prov eller också ge en FRITT till den första förbrukaren å varje ort, som hjälper honom introducera den. Skriv till honom idag för fullständiga upplysningar. Bed honom även förklara, hur ni kan få agentur samt utan erfarenhet eller pängar förtjäna $250 till $500 per månad.